

VISION
ZERO

ДИТИНА І ТРАНСПОРТ

БУКЛЕТ

Інформація для учасників

Gefördert durch:

Bundesministerium
für Digitales
und Verkehr

aufgrund eines Beschlusses
des Deutschen Bundestages

© Мартін Лукас Кім © DVR

04

Передмова

24

Їхати на машині

05

Нещасні випадки з дітьми у
дорожньому русі

28

Захід 1

06

Заходи «Дитина і
транспорт»

30

Захід 2

07

Ходити пішки

33

Захід 3

12

Гра на вулиці

36

Захід 4

14

Велобіг, самокат або
велосипед?

ЛЮБІ ЧИТАЧІ!

Діти – мобільні учасники дорожнього руху, для яких участь у дорожньому русі – дещо більше, ніж подолання відстані у просторі. Це шляхи переживання, отримання досвіду, навчання та соціалізації. У жодній іншій фазі життя поведінка при пересуванні не змінюється так швидко, як у дитинстві.

Хоча кількість дітей, що постраждали від нещасного випадку на дорозі, до 2010 року значно зменшилась, автомобільні аварії, як і раніше, залишаються найчастішою причиною смерті серед дітей.

Сьогодні Ви приймаєте участь у заході, який має допомогти Вам краще розуміти поведінку Вашої дитини при пересуванні та, передусім, підтримувати її. Своєю участю Ви покажете, що усвідомлюєте свою відповідальність, яку всі ми несемо у дорожньому русі за себе та за інших.

Цей буклет супроводжуватиме Вас протягом заходу. Окрім можливих завдань, які можна виконувати протягом заходу, він містить багато додаткової інформації на тему.

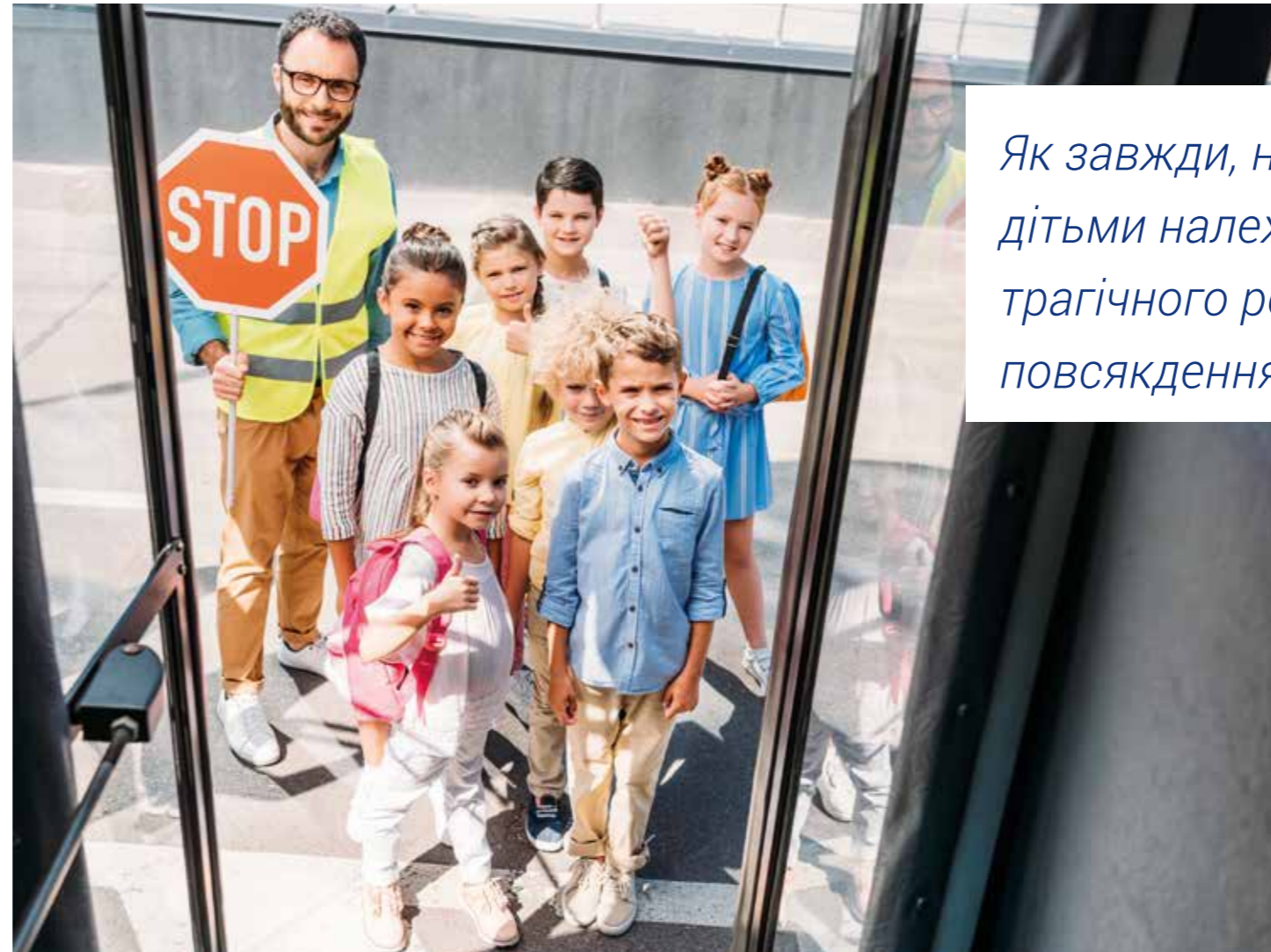
Ми сподіваємося, що на цьому та інших заходах програми «Дитина і транспорт» Ви зможете здобути багато корисної інформації.

У цьому сенсі ми бажаємо Вам

успішного та цікавого заходу.

Ваша команда «Дитина і транспорт»

НЕЩАСНІ ВИПАДКИ З ДІТЬМИ У ДОРОЖНЬОМУ РУСІ

Як завжди, нещасні випадки з дітьми належать до найбільш трагічного розділу нашого повсякдення на дорозі.

У середньому за 2020 рік кожні 23 хвилини одна дитина у віці до 15 років потрапляла в аварію на дорозі. У цілому за 2020 рік на дорогах Німеччини від нещасного випадку постраждало 22 462 дитини (на 19,8% менше в порівнянні з 2019 р.) З них 48 дітей померло, на сім менше, ніж у попередньому році.

Згідно з даними Федерального статистичного відомства (DESTATIS) кількість дітей, що постраждали від нещасного випадку, за останні три

десятиліття до 2010 року значно зменшилася: У 1978 році, коли вперше були зібрані дані для Німеччини, на дорозі постраждало 72 129 дітей, це у 3,2 рази більше, ніж у 2020 році. Кількість дітей, що загинули на дорозі, у 1978 році складала 1 449, що у 30 разів більше, ніж у 2020 році (48 дітей). Особливо покращилася ситуація з дітьми-пішоходами: У 2020 році загинуло 15 дітей-пішоходів, у 1978 році їх було майже у 47 разів більше – 701 дитина. Таким чином, ризик постраждати від нещасного випадку з 1978 року, коли постраждало 468 дітей на 100 000 мешканців їх віку, у 2020 році зменшився до 197 дітей. За цей період ще більше зменшився ризик загибелі для дітей у дорожньому русі, а саме з 94 дітей на кожний мільйон мешканців віком до 15 років до чотирьох дітей у 2020 році.

«ДИТИНА І ТРАНСПОРТ»

ЗАХОДИ

Безперечно, діти належать до найслабших учасників руху та дуже потребують захисту.

Вони беруть участь у дорожньому русі як пішоходи, велосипедисти, ролери, пасажери автомобілю, автобусу та поїзду. У залежності від мети та виду участі у дорожньому русі для дітей існують різні потенціали загроз.

У заходах «Дитина і транспорт» мова йде про те, що батьки та опікуни займаються поведінкою своїх дітей у дорожньому русі. Навіть якщо розуміти безпеку руху дітей як суспільне завдання, перша та найбільша відповідальність лежить на Вас.

Як батьки та опікуни Ви зобов'язані піклуватися про добробут своїх дітей та виховувати в них самостійність. У рамках цього обов'язку Ви підтримуєте своїх дітей, у тому числі, у виборі правильного місця для гри. При цьому Ви мусите враховувати здатності дитини та вимоги оточення, щоб досягти не тільки максимально можливої автономії, але й відповідальності за участь Ваших дітей у дорожньому русі. Ви маєте розпізнавати потенційні загрози для дітей та за можливості розробляти стратегії для їхнього уникнення разом зі своїми дітьми. Крім того, важливо, щоб діти вчилися усвідомлювати та розуміти свою частку відповідальності у критичних ситуаціях.

Тому модератор заходу обговорить з Вами та іншими учасниками обумовлені розвитком особливості дітей, щоб навчити їх максимально можливої самостійної участі у дорожньому русі.

Фото: Мартін Лукас Кім (DVR)

Як вчаться діти?

Краще за все діти вчаться, коли вони можуть пробувати та безпосередньо дізнаватися щось самі. Але також важливо те, що близькі дорослі показують правильну поведінку та за задоволенням або захопленням коментують спроби дітей зробити щось правильно. Дітям потрібні дорослі, які надійно виконують одні й ті ж самі правила. Якщо, наприклад, правило «ми завжди зупиняємося перед тим, як перейти дорогу» практикується і демонструється на власному прикладі, це впливає на поведінку дитини.

ХОДИТИ ПІШКИ

Чому діти у дорожньому русі знаходяться під особливою загрозою?

Через свої здатності, обумовлені розвитком, діти ще не ладнають з «дорожнім рухом дорослих».

У маленьких дітей ще не завершений розвиток координації рухів протистоїть «безмежній» радості від руху. Тому автомобіль, що рухається, у багатьох ситуаціях важко відрізнити від автомобілю, що стоїть. Діти ще не можуть оцінювати відстані та швидкості. До того ж навіть високі маленькі діти ще не в змозі заглянути через автомобіль, що стоїть на краю тротуару.

Приблизно до чотирирічного віку діти спрямовують свою увагу в основному на речі, які викликають у них певний інтерес і захоплення і спонтанно зацікавлюють. Спрямування уваги, наприклад, спостереження за транспортними засобами перед переходом дороги, вдається не раніше, ніж з семи років.

Все навколо дитини відходить на задній план, якщо вона знаходиться під впливом сильних почуттів. Тому що молодші діти більш менш безпомічні перед емоціями, особливо, страхами. Діти у віці від 3 до 4 років здогадуються, що дорожній рух небезпечний. Хоча п'ятирічні вивчили, що для подолання небезпечних ситуацій необхідні спеціальні заходи, все ж таки не можуть їх реалізувати.

Що потрібно вивчити дітям у дорожньому русі?

Те, що необхідно вивчити, дуже залежить від оточення та від дитини. В основному, мова завжди йде про наступні аспекти:

- Де треба йти, якщо я йду пішки?
- Де закінчується моя зона і де починається частина вулиці, де транспорт має перевагу (сюди належать також велосипеди, електровелосипеди, електросамокати)?
- Де мені зупинитися, щоб зорієнтуватися, коли я хочу перейти дорогу? Які існують правила (наприклад, на світлофорі)?
- Як дізнатися, коли можна безпечно перейти дорогу (відстані/швидкості)?
- Як мені поводитися, переходячи дорогу?
- У яких місцях відносно просто і безпечно переходити дорогу? Де в жодному разі не можна переходити дорогу?

Ще є щось на кшталт «альфа і омега» у навчанні правилам вуличного руху?

Так, зупинка. Починаючи з самих перших кроків дитини Ви маєте завжди зупинитися на дорозі там, де може загрожувати небезпека. Навіть якщо немає часу. Навіть якщо йде дощ. Навіть якщо з Вами є хтось інший. Навіть тоді, якщо Вам ситуація здається безпечною! Скоро дитина зрозуміє цю «сімейну традицію» і почне їй слідувати. Для зовсім маленьких дітей достатньо, якщо вони разом з батьками або опікунами просто разом ненадовго запиняться. Дворічним вже можна пояснити, чому треба зупинитися і дивитися навколо. Не пізніше, ніж у три роки, дітям слід давати самостійно дивитися в обидва напрямки і при цьому коментувати їхню власну поведінку: «Ось їде машина. Там ще одна. Тепер ми можемо йти.» Чим старше дитина, тим більше Ви можете передавати їй право вирішувати, як переходити дорогу. Спочатку вона ще робитиме багато помилок, але наприкінці дошкільного віку дитина ставатиме все більш впевненою.

Тільки так дитина може крок за кроком, рік за роком накопичувати досвід та покращувати здатність до спостереження та прийняття рішень.

фото: Мартін Лукас Кім (DVR)

Що ще слід враховувати, переходячи дорогу?

Коли діти зупинилися перед тим, як перейти дорогу, вони мають вчитися свідомо сприймати дорожній рух, щоб вміти приймати правильні рішення щодо переходу дороги. Для цього вони мають спочатку подивитися ліворуч, тому що звідти загрожує найбільша небезпека; потім дуже уважно дивитися в обидва напрямки, поки вони не впевняться, що дорога вільна, або що проміжок між автомобілями достатньо великий. Перед тим, як вийти на дорогу, слід ще раз подивитися ліворуч і швидко по прямій перейти дорогу, але не бігти. При цьому слід постійно дивитися в обидва напрямки, щоб тримати дорожню ситуацію у полі зору.

Дітям у дошкільному віці важко точно розрізнити, де ліворуч, а де праворуч. Наприклад, невеликий браслет на лівій руці допоможе розрізнити ліву і праву сторони.

... на світлофорі?

Діти дуже швидко розуміють, що червоне світло означає «Стояти», а зелене світло – «Йти». Все ж таки вони мають навчитися дивитися в обидва напрямки перед тим, як вийти на дорогу, та переконуватися, що всі машини дійсно зупинилися. Переходячи дорогу, вони мають точно розуміти, чи не загрожує їм автомобіль, що повертає. Ще вони мають навчитися спокійно і швидко продовжувати рух, якщо на півшляху світлофор змінює колір з зеленого на червоний.

... на «зебрі»?

Пішохідний перехід, що в народі називається «зебра», вважається безпечним тільки тоді, коли всі водії дотримуються твердження, що пішоходи мають тут перевагу. Оскільки часто це не так, діти мають знати та вміти завжди

- зупинитися перед бордюром перед тим, як перейти дорогу,
- і чекати там до тих пір, поки дійсно всі машини зупиняться,
- тільки після цього можна виходити на дорогу.

Чи побачив мене водій? Він зупиняється через мене, або скидає швидкість, бо шукає номер будинку?

Важливо також звертати увагу на велосипеди, електровелосипеди, електросамокати, мопеди та мотоцикли!

...між припаркованими автомобілями?

Якщо можливо, діти (і дорослі) не повинні переходити дорогу між перешкодами для видимості. Краще зробити невеликий обхід до відносно вільного місця. Там краще видно і водію, і пішоходу. Але у деяких міських кварталах буває так багато припаркованих автомобілів, що уникнути переходу дороги між ними неможливо.

Вона непомітна, але дуже важлива: «лінія зору» між перешкодами, тобто між припаркованими автомобілями, біля стовпів для афіш та оголошень або огорожі. Перш за все, діти мають навчитися точно дивитися, чи не збирається один з припаркованих автомобілів саме від'їжджати. Потім обережно пройти вперед настільки, щоб можна було безпечно оглянути дорогу (лінія зору). Якщо діти роками тренуватимуть таку поведінку зі своїми батьками, пізніше їм буде легше самостійно переходити дорогу між перешкодами видимості.

Як зрозуміти, що моя дитина вже може і що ще слід вивчити?

Розмовляючи з дитиною та спостерігаючи за нею, Ви можете дізнатися, що Ваша дитина вже знає і що вона вже може. Так Ви дізнаєтеся, про що необхідно ще раз поговорити з дитиною і що треба потренувати.

Вчитися спостерігати

Дуже важливим і часто знехтуваним методом навчання у дорожньому русі є спостереження. Під цим мається на увазі не поверхневий або випадковий погляд. Мається на увазі свідоме сприйняття. Спостереженню слід навчатися.

Той, хто ніколи не вчився спостерігати за іншими людьми, дорожнім рухом, своїм оточенням, не отримує нових знань з повсякденних вражень. Але той, хто йде по життю з відкритими очима і зацікавленістю, готовий до навчання. Допоможіть своїй дитині навчитися спостерігати, щоб, наприклад, краще оцінювати наміри інших осіб у дорожньому русі.

Існує велика кількість інформації для сприйняття, щоправда, завжди тільки невеликими «крихтами», не надто багато за один раз: наприклад, поведінка людей на тротуарі або зебрі, велосипедист на велосипедній доріжці або автомобіль (наприклад, на світлофорі) і т.п.

Важливо, заздалегідь пояснити дитині завдання спостереження, потім спостерігати разом, після цього говорити про це з дитиною.

**ЯК МЕНІ ПОВОДИТИСЯ,
ПЕРЕХОДЯЧИ ДОРОГУ?**

ГРА НА ВУЛИЦІ

Чому так важливо, щоб діти грали на вулиці?

Тому що у дворах, садках і парках вони можуть зібрати досвід, важливий для їхнього соціального та фізичного розвитку. Тільки на вулиці вони можуть по-справжньому буянити, галасувати, бути дитиною.

Чи не занадто небезпечно на вулиці?

Більшість нещасних випадків з дітьми трапляються вдома. Але правда в тому, що на дорозі наслідки нещасних випадків більш драматичні та важкі, особливо тоді, коли учасниками нещасного випадку стають моторизовані транспортні засоби. Найчастіше діти страждають від нещасного випадку, коли вони грають у найближчому жилу кварталі, а саме на жилих вулицях і дорогах з середньою інтенсивністю руху. Мікрорайони з багатоповерховими будинками та змішані житлово-промислові райони – типові «зони нещасних випадків». Коли пізніше діти самостійно долають шляхи, жилі вулиці з великою інтенсивністю руху та магістральні дороги становлять найбільшу загрозу. На цих дорогах переважають великі швидкості та мало можливостей для зупинки дітей.

Фото: Мартін Лукас Кім (DVR)

**Проконтролюйте, чи дійсно
Ваша дитина дотримується
узгоджених меж – у тому числі
під час гри з іншими дітьми.
Якщо ні, межі необхідно
звужити.**

Яку роль грає вулиця перед будинком?

Само собою, Ваше рішення стосовно того, чи може Ваша дитина грати на вулиці, залежить, в основному, від дорожніх умов, зокрема, від інтенсивності руху перед Вашим будинком. Наприклад, те, абсолютно можливо у сільській місцевості, у місті може бути проблематично.

Що можуть зробити батьки та опікуни, щоб діти могли грати на вулиці?

Батьки та опікуни мають ретельно вивчити області, де грають їхні діти. По-перше, вони мають встановити, які особливі осередки небезпеки існують у Вашому житловому кварталі. До них належать вузькі тротуари з високими бордюрами, відсутні тротуари або неточні розмежування між пішохідною зоною та проїжджою частиною. Крім того, під'їзні дороги до гаражів, паркувань та підприємств. А також вулиці, на яких паркується багато автомобілів і на яких їздять з великою швидкістю. Одного разу спокійно сядьте навпочіпки, щоб дізнатися, через які перешкоди (наприклад, рослини, стовпи для оголошень, сміттєві баки) Ваша дитина може потрапити у небезпеку.

Як роз'яснити дитині, де можна грати, а де ні?

Краще за все провести з дитиною «огляд місцевості» та домовитися про межі, за які під час гри ні в якому разі не можна виходити або виїжджати. На спокійних бічних або жилих вулицях у деяких місцях дітям можна грати на тротуарі або поряд з дорогою. На вулицях з інтенсивним рухом слід встановлювати більш вузькі межі.

Це стосується всіх дітей?

Де дитина може грати, а де не може, звісно, залежить і від того, як вона себе поводить:

- ➔ Вона скоріше неуважна та не помічає інших учасників дорожнього руху?
- ➔ Швидко забуває узгоджені правила?
- ➔ Ваша дитина часто вибігає на дорогу без вагомої причини?
- ➔ Ваша дитина скоріше ризикована та імпульсивна? – Чи вона надійна та розсудлива?

САМОКАТ, РОЛИКИ АБО ВЕЛОСИПЕД?

Чому їзда на велосипеді, роликах або самокаті приносить дітям стільки задоволення?

Тому що це захоплює – швидко пересуватися з мінімальною витратою зусиль. Тому що діти не відрізняються від дорослих. Так, діти цілеспрямовано рухаються від дитячої машинки до самокату та роликів аж до першого велосипеду. В принципі, проти самокату або роликів нічого заперечити. Ці іграшки приносять дітям величезне задоволення, тренують швидкість, витримку та рівновагу. Важливо тільки, щоб іграшки не перенапружували дітей.

Самокат, ролики або велосипед?

За можливості, спочатку слід користуватися самокатом або роликами. Багато дітей надто рано починають їздити на велосипеді. За допомогою самокату або роликів діти можуть отримати перший досвід двоколісного транспорту: Вони мають тримати рівновагу, можуть їхати з різною швидкістю, вчаться похилому положенні на повороті та мають швидко діяти та реагувати. За допомогою роликів або самокату діти покращують свої рухові здатності та знаходяться під меншою загрозою, тому що зазвичай їздять повільніше, ніж на велосипеді. Ролики та самокат – ідеальні іграшки для підготовки до велосипеда у майбутньому.

Де дітям можна грати на роликах, триколісних велосипедах, дитячих велосипедах та інлайн-роликах?

Тут необхідна обережність, тому що у «запалі швидкості» діти швидко забувають про все на світі. Тому діти, що грають на вулиці з іграшковими транспортними засобами, до кінця дошкільного віку мають їздити тільки там, де немає машин: у дворах та у парках.

Яке спорядження необхідне?

Велосипедні шоломи зменшують ризик травмування при падінні та важкість травмування, попереджують багато смертельних випадків та працюють також у разі аварії з одним учасником «без другої сторони». Це стосується не лише їзди на велосипеді, але й роликів ковзанів. Шолом захищає оптимально, коли він правильно надітий і закріплений. При цьому шолом закриває верхній лобовий відділ та потилицю.

На велосипеді діти знаходяться під більшою загрозою, ніж на роликах або самокаті?

Безумовно! На велосипеді діти досягають більших швидкостей, а гальмувати і зупинитися не так просто, як на роликах чи самокаті.

Катаючись на велосипеді, діти мають крутити педалі, управляти, тримати рівновагу, гальмувати, чути, бачити, входити в поворот, тримати смугу руху, у складних ситуаціях приймати правильні рішення та швидко реагувати. Катаючись на велосипеді, діти завжди повинні вирішувати не одне завдання, а кілька завдань одночасно. І це головна проблема їзди на велосипеді (у дорожньому русі): При вирішенні багатьох завдань діти швидко перенавантажуються.

Фото: Мартін Лукас Кім (DVR)

Як має виглядати перший велосипед?

Якщо Ви дозволяєте дитині їздити на велосипеді лише в обмеженому просторі, де немає машин, вистачить навчального або дитячого велосипеду зі звичайним устаткуванням. Важливі деталі мають бути добре пригвинчені або закріплені: Незакріплене кермо, сідло, що раптово відкрутилося, або педалі, що повертаються, можуть стати причиною падіння і травмування. Звичайно, це стосується і дефектних гальм, відсутнього кожуху ланцюга або погано закріпленого крил.

Крім того, для безпеки важливо:

- низький прохід на рамі
- можливість регулювання керма та сідла
- широкі, не ковзкі педалі
- закритий кожух ланцюга
- безпечні ручки на кермі
- оббивка на кермі
- кнопка дзвіночка з м'якого пластику
- велосипедний шолом
- одяг, придатний для їзди на велосипеді
- функціональні гальма

Наскільки великим або маленьким має бути велосипед?

Дуже важливо, щоб велосипед дійсно «підходив» дитині. Висота сідла встановлена правильно, якщо дитина може стати на землю двома подушечками стопи. Ширина керма має приблизно відповідати ширині плечей дитини. Кермо має бути явно вище, аніж сідло, щоб дитина сиділа якомога вертикальніше і не спирала верхню частину корпусу на кермо. Якщо, сидячи на сідлі, дитина схиляється вперед, а голова доходить до керма, відстань між кермом і сідлом правильна.

Де малі діти мають кататися на велосипеді у дорожньому русі?

Діти віком до 8 років мають їздити на велосипеді по тротуару. Якщо їх супроводжує особа, що за ними наглядає, вона також має користуватися тротуаром. Особливу увагу слід звертати на пішоходів. Діти цього віку можуть користуватися велосипедними доріжками тільки тоді, якщо вони конструктивно відокремлені від проїжджої частини. Переходячи дорогу, слід зійти з велосипеду і везти його у руках – навіть якщо до цього діти користувалися велосипедною доріжкою.

На роликах, а також інших дитячих та спортивних приладах, таких як скейтборди, роликові ковзани та інлайн-ролики, діти (та дорослі) мають їхати тільки по тротуару.

Де старшим дітям можна їздити на велосипеді?

Діти віком до 8 років повинні, а діти віком до 10 років можуть їздити на велосипеді по тротуарам. Не можна створювати ані загрози, ані перешкод для пішоходів. За необхідності слід адаптувати швидкість до пішохідного руху.

Про що слід пам'ятати, якщо я хочу провезти дитину на велосипеді?

Возити дітей на велосипеді можуть тільки особи старше 16 років, якщо велосипеди сконструйовані та оснащені для перевезення пасажирів. Це значить, що на велосипеді мають бути спеціальні місця, а обтічники коліс або аналогічні пристрої повинні гарантувати, що ноги дитини не потраплять у спиці. За велосипедом у причепах, оснащених для перевезення дітей, можна перевозити не більше двох дітей віком до семи років. Обмеження віку до семи років не стосується перевезення дитини-інваліда.

Важливі ознаки дитячих велосипедних сидінь:

- Сидіння повинно мати маркування відповідності нормам GS та відповідати стандартам DIN 14344 та DIN EN 15918.
- Ремені, якими дитина фіксується на сидінні, повинні мати достатню можливість регулювання.
- Підніжки повинні бути налаштовані так, щоб дитина могла поставити ноги, тобто ноги не повинні бовтатися у повітрі.
- Сидіння має відповідати зросту дитини.
- Поверхня сидіння має бути не ковзкою, а м'яка оббивка має бути міцно з'єднана з сидінням (жодних окремих подушок).

Приймаючи рішення про придбання, обов'язково зверніть увагу на актуальні тести. Чи купувати велосипедне дитяче сидіння, що кріпиться спереду на велосипеді або на багажнику, вирішують батьки. Кожна з цих позицій має переваги та недоліки. Найбезпечніше місце позаду водія.

Велосипедна підніжка для двох ніг рекомендується для надійного положення під час пристібання дитини. Тим не менше, як тільки дитина сідає на сидіння, доросла людина має тримати велосипед. Діти, яких перевозять у велосипедному дитячому сидінні, мають обов'язково надівати захисний шолом!

Як виглядає добрий велосипедний причеп?

Перевозити дітей у велосипедних причепах дозволяється за таких самих умов, як і перевезення у дитячих велосипедних сидіннях. Спеціальних правил для таких причепів поки немає. Однак, на підставі різних тестів можна дати наступні рекомендації щодо конструкції і користування:

- стійка рама з захистом від перекидання
- широкі ремені для пристібання дитини (принаймні 25 мм)
- захист від потрапляння дитини у колеса або спиці, наприклад, за допомогою високих бічних частин або кожухів на колесах.
- зчеплення причепу, що допускає кутове зміщення, за допомогою якого причеп кріпиться до заднього дропауту рами на висоті задньої осі велосипеда; кріплення до штанги сидла не рекомендується через небезпеку перевертання при падінні велосипеда; захист зчеплення від випадкового відкривання.
- необхідні прилади освітлення: позаду два червоні, не трикутні світловідбивачі, збоку жовті відбивачі (на спицях), попереду два білих світловідбивачі, для темряви один червоний задній ліхтар (допускаються ліхтарі на батарейках), при ширині від 80 см спереду зліва один білий ліхтар.

Також важливо:

- Достатня свобода для голови та ніг дитини
- Можливість змінювати положення: при перевезенні тільки однієї дитини вона має сидіти по центру причепу
- Захист від вітру, дощу та бризків води, при цьому хороша вентиляція

Фото: Мартін Лукас Кім (DVR)

На велосипеді з причепом важливо:

- ефективні гальма
- горна ланцюгова передача
- надійна велосипедна стійка (задня або для двох ніг)

Спочатку треба звикнути їздити з причепом. При повороті радіус повинен бути більшим, гальмівний шлях також значно збільшується, передусім, під час руху під гору. Тому слід їздити з великою передбачливістю. Необхідно враховувати довжину всього велосипеда з причепом та потреби причепу у просторі по боках.

Що краще: дитяче сидіння або причеп?

Це питання не має універсальної відповіді, тому що обидва види перевезення мають свої переваги і недоліки.

У цілому, можна сказати, що причепи розглядаються, у першу чергу, тоді, коли передбачається тривала поїздка, наприклад, відпустка на велосипеді. Для коротких поїздок та поїздок у щільному міському русі краще надавати перевагу дитячому велосипедному сидінню.

Правильне освітлення також важливе:

Правила допуску до дорожнього руху визначають, як має бути освітлений велосипедний причеп. Як і на велосипеді, на причепі мають бути елементи освітлення, дозволені для такої конструкції. Їх не можна закривати. Наступні норми діють для велосипедних причепів з початку 2018 року. Рекомендується відповідним чином оснастити старі велосипедні причепи.

Освітлення велосипедного причепу спереду:

- Якщо ширина причепу більше 60 сантиметрів: Білий відбивач ліворуч і праворуч на максимальній відстані 20 сантиметрів від зовнішнього краю.
- Якщо ширина причепу більше одного метра: Додатково один ліхтар з білим світлом з лівої сторони.

Освітлення велосипедного причепу ззаду:

- Якщо ширина причепу більше 60 сантиметрів: Червоний задній ліхтар з лівої сторони.
- Як правило, два червоні відбивачі ліворуч і праворуч (категорії «Z») на максимальній відстані 20 сантиметрів до зовнішнього краю.

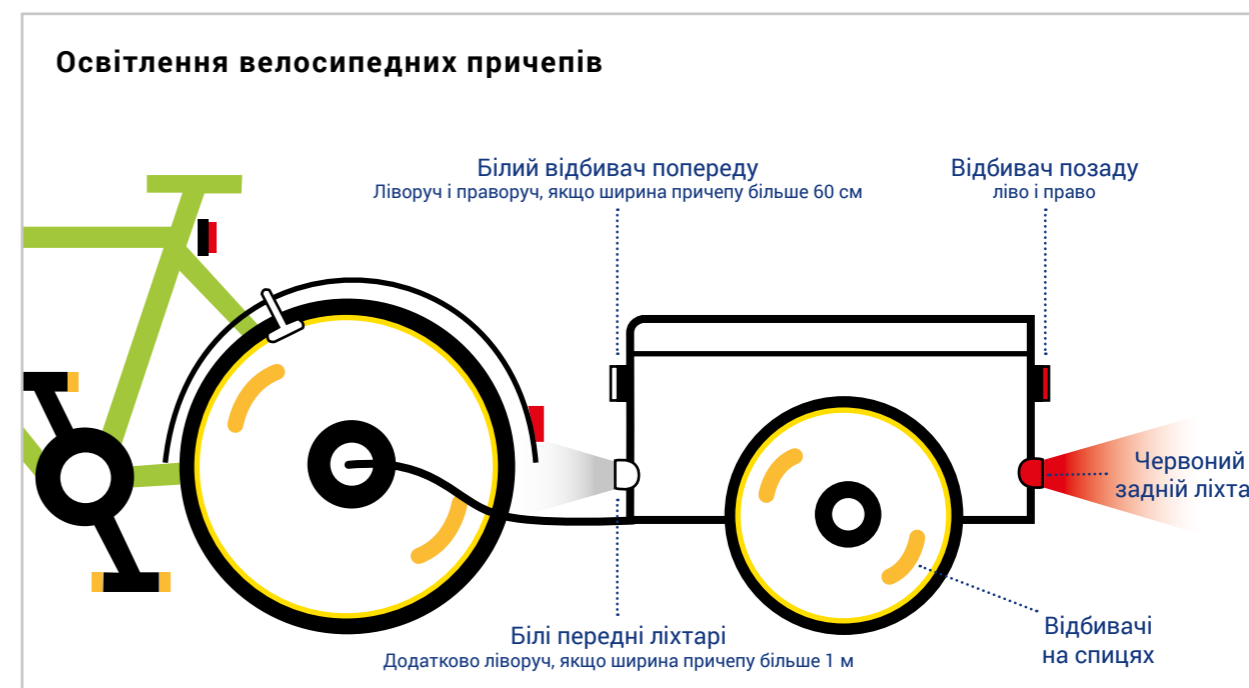
Бічне освітлення:

- Світловідбивні білі смуги на шинах, дисках чи колесах або на спицях кожного колеса. Альтернативний варіант: Два жовтих відбивачі на спицях кожного колеса, розміщені зі зміщенням на 180 градусів (ADAC, 2021).

Коли дитина може вперше самостійно їздити на велосипеді?

Багато батьків вирішують, що їхня дитина може самостійно їздити на велосипеді у дорожньому русі тільки тоді, коли успішно пройде курс їзди на велосипеді у початковій школі. Як правило, цей курс проходять у 4 класі, тобто у віці 10 років. Інші батьки дозволяють своїй дитині – зокрема, у рівній, сільській місцевості або у жилих районах з низькою інтенсивністю руху – самостійно їздити на велосипеді вже наприкінці дошкільного віку. Яке рішення буде вірним у кожному окремому випадку, залежить, передусім, від того,

- чи можна їздити виключно широкими тротуарами,
- які небезпечні ситуації дитина має долати на своєму шляху, наприклад, переходячи дорогу, на перехресті або роздоріжжі, на в'їзді або виїзді,
- наскільки добре дитина опанувала свій велосипед, зокрема, чи може він безпечно зупинитися перед бордюром,
- наскільки дитина «розважлива» або грайлива та легко відволікається,
- наскільки добре батьки підготували дитину до таких поїздок.

Для забезпечення безпеки під час руху велосипедний причеп потребує правильного освітлення ©ADAC e.V.

Контрольний лист

Інші показники, що свідчать про те, що Ви вже можете довірити своїй дитині самостійно їздити на велосипеді, Ви можете отримати, тільки активно спостерігаючи за її поведінкою. Наступні навички є важливою підставою для прийняття рішення:

Сідання на велосипед та рушення з місця	Чи може дитина безпечно сісти на велосипед?
	Рушаючи з місця, вона їде по прямій або звивистим шляхом?
Повертання	Рушаючи з місця, дитина повністю зайнята велосипедом або може відволікатися на інші речі?
	Чи може дитина робити вузькі кола та дуги в обидва напрямки?
	Чи може вона їхати точно вперед?
	Чи може дитина під час руху ненадовго прибрати одну чи іншу руку з керма, не порушуючи напрямку руху?
Гальмування та зупинка	Чи може дитина під час руху ненадовго озирнутися назад, не втративши при цьому напрямку руху?
	Чи може дитина швидко задіяти гальма з достатньою силою?
	Чи може дитина одночасно задіяти два гальма, щоб зробити гальмівний шлях коротше?
	Чи утримує вона велосипед на смузі під час гальмування?
	Чи залишається вона на сидлі до повної зупинки велосипеду, чи зістрибує раніше?
	Чи вдається дитині швидко та надійно зупинитися по команді («Стоп!», червоний сигнал)?
Чи може дитина змінювати напрямку руху різким поворотом керма та перенесенням ваги?	

Відхилення	Чи може дитина відхилитися, якщо Ви неочікувано виходите зі сторони на її шлях або протягуєте руку?
	Чим може дитина під час руху дзвонити у дзвінок?
Майстерність	Наскільки вміло дитина поводить себе, коли вона має на велосипеді переїхати невелику перешкоду (наприклад, тоненьку гілку)?
	Чи зберігає вона достатню бічну відстань до перешкод (парканів, кущів, припаркованих автомобілів) під час їзди на велосипеді?
	Чи може вона вести велосипед вміло, надійно та швидко?
Під час їзди на тротуарі	Чи їде дитина на тротуарі настільки повільно та обережно, щоб не створювати загрози для пішоходів?
	Чи зберігає вона достатню відстань до бордюру?
	Чи зупиняється дитина достатньо далеко від бордюру, якщо хоче перейти дорогу?
	Чи дивиться вона в обидва боки, перед тим як вийти на дорогу з велосипедом?
Чи займається вона виключно переведенням велосипеду, коли переходить дорогу, або може слідкувати також за дорожнім рухом?	

ЇХАТИ НА МАШИНІ

Хто більше ризикує:

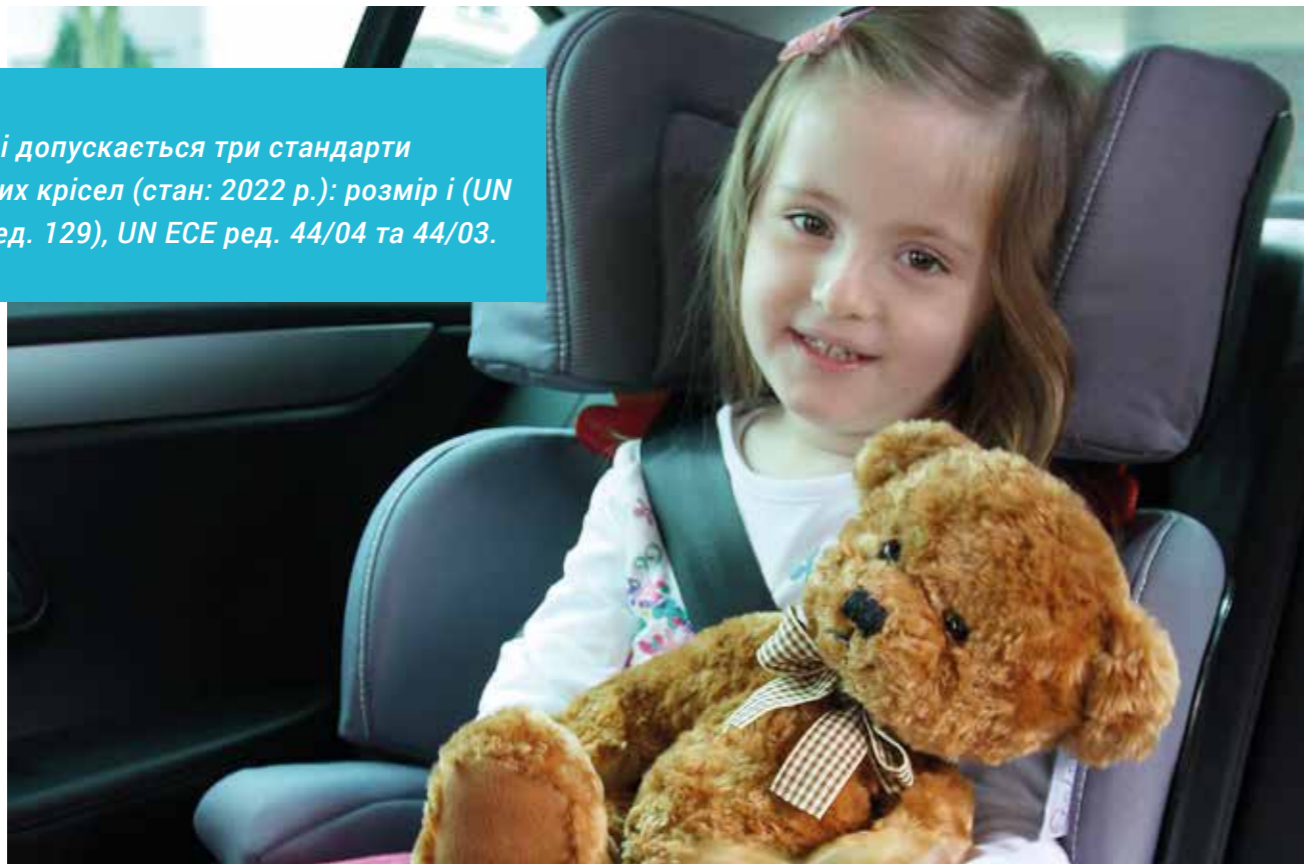
Діти пішки, на велосипеді або в машині?

Найбільший ризик травмування для дітей існує під час їзди на машині. Багато дітей отримують серйозні травми, тому що не пристебнуті ременями, їхні дитячі сидіння встановлені не за правилами або тому що пристебнуті тільки ременем для дорослих. Тому під час їзди на машині дітей слід завжди пристібати за допомогою відповідної системи захисту!

Які існують правила?

Правила дорожнього руху (ПДР) встановлюють, до якого зросту і якого віку використовується дитяче автомобільне крісло. Згідно з ПДР дитяче крісло є обов'язковим для дітей до 150 см або віком до 12 років. Це означає: Після досягнення 12 років або зросту 1,50 м діти можуть їхати в автомобілі без дитячого крісла – звичайно, з відповідним кріпленням.

Наразі допускається три стандарти дитячих крісел (стан: 2022 р.): розмір і (UN ECE ред. 129), UN ECE ред. 44/04 та 44/03.

Стандарт розміру і

Останній діючий стандарт розміру і визначається за зростом дитини. Визначальною є вказівка виробника, який може самостійно встановлювати діапазон зросту для своїх дитячих крісел.

Незалежно від зросту не можна перевозити дітей віком до 15 місяців у цих дитячих кріслах, встановлених у напрямку руху. Дозволяються тільки спрямовані у зворотному напрямку крісла та люльки, встановлені перпендикулярно напрямку руху. DVR та ADAC рекомендують перевозити дітей у віці до двох років тільки проти напрямку руху.

Вказівки та рекомендації

В принципі, Ви завжди повинні уважно читати посібник транспортного засобу та керівництво до дитячого сидіння, крім того, враховувати наступне:

- Не переходьте надто рано до дитячого сидіння наступного розміру.
- Діти віком до двох років краще захищені у дитячих кріслах, спрямованих у зворотному напрямку (ребордери).
- Крісла-бустери з опорою для спини краще захищає у разі бокового зіткнення (ADAC, 2019).

Дитина на борту

Вибрану автолюльку перед придбанням слід обов'язково спробувати у власному автомобілі – тому рушайте до спеціалізованого магазину машиною – тому що довжина та геометрія ременів, дизайн сидінь у різних машин різні. Якщо дитина перевозиться у різних автомобілях, люлька має однаково добре фіксуватися у всіх машинах, що використовуються.

Як правило, автолюльки сконструйовані так, щоб зафіксувати їх в автомобілі можна було тільки проти напрямку руху, тобто дитина дивиться назад. Так при лобовому зіткненні вся спина дитини притискається до відносно великої площі у люльці. Але це працює лише у випадку, коли дитина знаходиться у люльці не в надто пласкому положенні. Але оскільки таке положення навантажує хребет, у перші місяці життя його слід звести до мінімуму.

Краще за все, коли батьки ще до народження купують спрямовану назад люльку групи 0+ або дозволена за нормою ECE R 129. За використання дитячих сидінь за новими правилами дітей у віці до 15 місяців слід перевозити у спрямованих назад системах. Тут також слід уникати надто раннього переходу до систем, спрямованих уперед, щоб підвищити захист, передусім, голови та шиї. Так можна безпечно (та належним чином) привезти дитину з пологового будинку додому. У цьому кріслі можна перевозити дитину, поки її вага не досягне 13 кг або поки дитина з неї не виросте.

Важливо: Завжди фіксувати дітей у дитячому кріслі, навіть якщо вони опинилися в машині випадково!

У разі нещасного випадку ремінь для дорослих може глибоко врізатися в живіт або шию дитини та спричинити важкі травми. Тому школярі віком до 12 років або зі зростом до 150 см також повинні їздити у дитячому кріслі – за можливості з опорою для спини – з фіксацією три точковим ременем. Ремінь слід направляти так, щоб він проходив в області тазу (а не живота) та посередині над ключицею (не на шиї). Тому сидіння також повинно мати явні направляючі виступи та опору для спини з хорошою бічною підпоркою. Настійно не рекомендується використовувати прості бестери без спинки та опори для голови. При бічному зіткненні вони не надають дитині жодного захисту.

Автолюлька – це високорозвинений технічний пристрій, призначений виключно для фіксації в автомобілі. Іншого використання за межами автомобілю слід обов'язково уникати, передусім, для новонароджених у перші місяці життя. Поза машиною дітей краще перевозити у дитячому візочку або переносити у слінгу (див. ADAC, 2021).

Де не можна встановлювати автолюльку?

На передньому пасажирському сидінні з передньою подушкою безпеки, яку не можна вимкнути, встановлювати люльку не можна у жодному разі через високий ризик травмування! У такому випадку автолюльку слід ставити на заднє сидіння.

Коли треба переходити до нового дитячого крісла?

Коли голова дитини дістає до краю люльки, дитина виростає зі свого крісла. Тільки тоді рекомендується купувати нове дитяче крісло.

Чи є гарні дитячі крісла для дітей у молодшому шкільному віці?

У молодшому шкільному віці починається, власне, найважчий час. Багато дітей більше не хочуть бути «маленькими» і користуватися дитячими кріслами. Батьки, які виходять з того, що реміня для дорослих достатньо для безпеки дитини, роблять небезпечну помилку.

Як довго треба фіксувати дітей старшого віку?

Класифікація ваги для дитячих сидінь групи III (від 22 до 36 кг) може навести на висновок, що дітей з вагою від 36 кг більше не треба фіксувати у дитячих сидіннях. Це невірно! Якщо дитина молодше 12 років і менша за 150 см, але вже важить більше 36 кг, Ви маєте дізнатися у виробника дитячого крісла, до якої ваги тіла можна використовувати крісло.

Isofix – так чи ні?

Під поняттям Isofix мається на увазі стандартизоване, міцне кріплення між дитячим кріслом та транспортним засобом, яке, у першу чергу, значно полегшує надійне встановлення крісла. При цьому дитяче крісло зі скобами Isofix міцно з'єднується з кузовом автомобіля. Точки кріплення Isofix сьогодні переважно серійно встановлюються на обох зовнішніх задніх сидіннях. Спеціальні виїмки на дитячому сидінні з замком із засувкою надягаються на скоби Isofix в автомобілі. Тоді крісло міцно зафіксоване у машині.

Відносно новими є крісла, що з'єднуються зі скобами Isofix в автомобілі за допомогою автомобільного реміня і додатково за допомогою стрічок ременів безпеки самого крісла, вони називаються Isofix Latch. Вони дозволяють легко пересувати крісло вбік. Але окремі системи ременів Isofix не дозволені. Деякі крісла Isofix можна також встановлювати в автомобілі за допомогою звичайного кріплення ременями.

Якщо є можливість використовувати системи Isofix в автомобілі, це рекомендується. Рівень безпеки дуже високий, а спрощене поводження – це справжнє полегшення для батьків.

ЗАХІД 1

Виробниче завдання

Замалюйте дорожню ситуацію зі свого безпосереднього оточення, яку Ваші діти долають щодня або часто.

У яких місцях грають Ваші діти? У яких місцях Ваші діти повинні долати дорожні ситуації?

Відмітьте, будь ласка, критичні місця або ситуації, які можуть бути небезпечними для дітей, червоним кольором.

Виробниче завдання з вчення про безпеку

Модератор обговорить з Вами обрану ситуацію у дорожньому русі стосовно небезпек, причин та наслідків. Мета полягає у тому, щоб Ви розробили стратегії уникнення та можливого вирішення для певної ситуації. Наступні питання мають допомогти Вам у цьому.

Які небезпеки можуть виникати у таких ситуаціях?

Які причини та які наслідки можуть ховатися за ними?

Як можна заздалегідь уникнути цих ситуацій?

Ваше послання безпеки

Наприкінці семінару Ви розроблюєте зі своєї модератором одне або кілька послань безпеки:

ЗАХІД 2

Виробниче завдання

«Як Ви заохочуєте своїх дітей за правильну поведінку у дорожньому русі?»

Зберіть, будь ласка, різні ситуації, у яких Ви хвалите дітей за правильну поведінку у дорожньому русі.

Що для Вас важливо у заохоченні дітей?

Занотуйте, будь ласка, свій досвід, щоб потім обговорити його у групі.

Час: 5 хв

Виробниче завдання

Зберіть, будь ласка, різні ідеї, як Ви можете забезпечити повторення правильної поведінки своїх дітей у дорожньому русі.

Занотуйте, будь ласка, свій досвід, щоб потім обговорити його у групі.

Час 5 хв

Групова робота

Складіть, будь ласка, контрольний лист з можливими небезпеками для дітей у дорожньому русі у Вашому безпосередньому житловому кварталі.

Перерахуйте, які аспекти могли б бути важливими, наприклад, кількість і вид транспортних засобів, що там їздять, швидкості, інтенсивність руху, в'їзди та виїзди і т.д. Вкажіть ці пункти у лівій колонці.

У середній колонці вкажіть, які компетенції потрібні дітям, щоб справлятися з цими ситуаціями.

Потім у правій колонці відмітьте хрестиком аспекти, щодо яких Ваші діти ще мають потенціал розвитку.

Час 10 хв

--	--	--

Виробниче завдання з вчення про безпеку

Модератор обговорить з Вами обрану ситуацію у дорожньому русі стосовно небезпек, причин та наслідків. Мета полягає у тому, щоб Ви розробили стратегії уникнення та можливого вирішення для певної ситуації. Наступні питання мають допомогти Вам у цьому.

Які небезпеки можуть виникати у таких ситуаціях?

Які причини та які наслідки можуть ховатися за ними?

Як можна заздалегідь уникнути цих ситуацій?

Ваше послання безпеки

Наприкінці семінару Ви розроблюєте зі свої модератором одне або кілька послань безпеки:

ЗАХІД 3**Групова робота****Питання 1**

«Чому діти знаходяться під особливою загрозою у дорожньому русі?»

Будь ласка, зберіть у групі різні причини, дійсні для всіх, та обговоріть їх з точки зору потенціалу небезпеки.

Питання 2

«Що характеризує/описує поведінку дітей в цілому і особливо у дорожньому русі?»

Будь ласка, зберіть у групі різні описи поведінки та обговоріть їх з точки зору їхнього потенціалу небезпеки у дорожньому русі.

Питання 3

«Які конкретні причини приховуються за поведінкою дітей у дорожньому русі?» Зберіть, будь ласка, конкретні причини, чому діти у дорожньому русі поведуться так, як вони поведуться.

За десять хвилин зробіть у групі нотатки до кожного питання.

Групова робота

«Назвіть п'ять основних пам'ятних виразів на тему дітей на велосипеді у дорожньому русі».

Сформулюйте, будь ласка, п'ять основних речень як висновок.

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____

Фото: Мартін Лукас Кім, DVR (Німецька рада з безпеки руху)

Виробниче завдання з вчення про безпеку

Модератор обговорить з Вами обрану ситуацію у дорожньому русі стосовно небезпек, причин та наслідків. Мета полягає у тому, щоб Ви розробили стратегії уникнення та можливого вирішення певної ситуації. Наступні питання мають допомогти Вам у цьому.

Які небезпеки можуть виникати у таких ситуаціях?

Які причини та які наслідки можуть ховатися за ними?

Як можна заздалегідь уникнути цих ситуацій?

Ваше послання безпеки

Наприкінці семінару Ви розроблюєте зі свої модератором одне або кілька послань безпеки:

ДЖЕРЕЛА

Інтернет-джерела:

Загальний німецький автомобільний клуб, зареєстрований союз (ADAC)

(вид.) (2019). Стандарти для дитячих крісел розмір і та UN ECE ред. 44.

Доступні онлайн на:

www.adac.de/verkehr/verkehrssicherheit/kindersicherheit/kindersitzberater/kindersitz-normen/

з останніми змінами від 03.01.2022

Загальний німецький автомобільний клуб, зареєстрований союз (ADAC)

(вид.) (2021). Велосипедний причеп або велосипедне дитяче сидіння:

Що безпечніше?

Доступні онлайн на:

www.adac.de/rund-ums-fahrzeug/zweirad/fahrad-ebike-pedelec/kauf-ausruestung/fahradanhaenger-fahradkindersitz/

з останніми змінами від 06.01.2022

Федеральне статистичне відомство (Destatis)

(вид.) (2021). Дорожньо-транспортні пригоди.

Нещасні випадки з дітьми на дорозі 2020 р.

Видано:

© Deutscher Verkehrssicherheitsrat e. V. (DVR)

Йегерштрассе 67-69 · 10117 Берлін

Тел.: +49(0)30 22 66 771 0

Факс: +49(0)30 22 66 771 29

Електронна пошта: info@dvr.de

Інтернет: www.dvr.de

Генеральний директор:

Штефан Грігер

Професійна консультація:

Торстен Бухман (DVR)

Концепція, макет

cyanopolis.Partner für Design

2022

Автори ілюстрацій:

iStockphoto

adobe stock

DVR